

indrette vore Kreditforeningsobligationer paa en saadan Maade, at de finder den lettest mulige Afsætning i fremmede Lande, der kunde tænkes at optræde som Købere. Naar der derfor kommer et Forslag, som tilsigter at forhindre Udførsel af Kreditforeningsobligationer og Rentekuponer af dem, siger det sig selv, at det er noget, som ikke er helt sædvanligt. Naar disse tre Kreditforeninger: Jydsk Husmandskreditforening, Østifternes Husmandskreditforening og Østifternes Kreditforening, er gaaet til Ministeriet for at faa et saadant Lovforslag frem, saa hænger det sammen med, at disse Foreningers Obligationer har en dobbelt Tekst — ja, de har maaske endogsaa tre Tekster, men den Dobbelttekst, der er Tale om i Øjeblikket, er den danske og den engelske —, og de er indrettet saaledes, at Rentekuponerne kan indløses dels ved Udbetalingsstederne her i Landet, som disse Foreninger har, og dels ved Pengeinstitutioner i England. Tanken med det var oprindelig, at det skulde være en Lettelse for de udenlandske Købere, at de i deres eget Land kunde hæve Beløbet for forfaldne Rentekupons. Nu har de abnorme Forhold, som Krigen har medført, og som Efterkrigstiden delvis har øget, bevirket, at der kommer andre Rentekupons til Udbetaling i England end dem, som indehaves af tidligere engelske Købere af Kreditforeningsobligationer, og det har jo aldrig været Tanken. Grunden til, at noget saadant overhovedet kan finde Sted, er den, at de forskellige Landes Papirpenge ikke indløses med Guldmønt, som det under normale Forhold var Tilfældet.

For at hindre, at nogle skal drage en uretmæssig Fordel af saadan Forsendelse til Udlandet af Rentekupons — muligvis ogsaa af udtrukne Obligationer —, som de paagældende Kreditforeninger kan faa Tab af at indløse, idet de kommer til at betale den højere Sterlingkurs, er dette Lovforslag fremkommet. Det Parti, som jeg har den Ære at være Ordfører for, mener, at det er berettiget, at Lovforslaget fastslaar, at danske Ejere af Kreditforeningsobligationer skal nøjes med at have danske Kroner for Rentekupons og for mulig udtrukne Obligationer. Jeg kunde tænke mig, at der kunde fremkomme den Indvending, at man herved gør Indgreb i en Slags juridisk Ret. Om en saadan formel juridisk Ret maaske er til Stede eller ikke, er jeg ikke kyndig nok til at kunne udtale mig om; men jeg er ganske overbevist om, at en Realitets-

ret er der ikke, og derfor mener jeg, at Lovforslaget er berettiget.

Saa kunde der komme en anden Betragtning frem, og det er den, om en saadan Undtagelse skulde kunne skade vort Lands Kredit i Udlandet. Men jeg tillader mig at tro og derfor ogsaa hævde, at den Omstændighed, at vi retter et Forhold, som slet ikke har været forudset, den Gang disse Obligationer blev forsynet med dobbelt Tekst, og som heller ikke kunde forudses, ikke paa nogen Maade vil nedsætte vort Lands Kredit i Udlandets Øjne.

Der er ogsaa andre Forhold, som skal tages med i Betragtning, og dertil hører først og fremmest dette, at de tre Foreninger, som er ude for disse Tab, vil komme til at føle det i høj Grad, hvis dette Lovforslag ikke bliver til Lov, og tillige vil ogsaa de sekundære Prioriteter, som kommer bagefter disse Førsteprioriteter, jo forringes, hvis man paa den Maade kunde tillade Førsteprioritetsejerne at hæve en større Rente.

Jeg skal paa det Partis Vegne, som jeg har den Ære at være Ordfører for, anbefale, at Lovforslaget faar en baade hurtig og velvillig Behandling.

Stauning: Jeg vil ligesom den sidste ærede Taler opfatte Lovforslaget som et Forsøg paa at skabe en Hindring for en Spekulation, som ikke har været Forudsætningen for de Obligationer, der er Tale om. Og da man er bekendt med, at i høj Grad upatriotiske Handlinger allerede har fundet Sted ved Udførsel af disse Værdipapirer, maa vi anse det for at være formaalstjenligt, at man søger at skabe en Hindring for en saadan Adfærd og samtidig et Værn og en Beskyttelse for de Institutioner, som til nyttige Formaal er etableret her i Landet, og ved hvis Oprindelse og Udstedelse af disse Obligationer man jo ikke har forudset og forudsat en saadan upatriotisk Adfærd som den, nogle i Kapitalprofit interesserede har gjort sig skyldige i. Vi kan derfor ogsaa fra vor Side tilsige vor velvillige Medvirkning til Fremme af en Lovgivning som den, der her er foreslaaet. Det kunde vel tænkes, at man kunde være gaaet endnu videre ved dette Lovforslags Udarbejdelse, hvilket vi i og for sig ikke vilde have noget imod; men jeg maa anse Lovforslaget for at være Resultatet af Undersøgelser og Overvejelser, som har fundet Sted fra Ministeriets Side, og paa dette Grundlag giver vi altsaa det foreliggende Lov-